

$\$ E' T'$
 $\$ E' T' F \wedge$
 $\$ E' T' F$
 $\$ E' T' f$
 $\$ E' T'$
 $\$ E'$
 $\$$

$\wedge f \$$
 $\wedge f \$$
 $f \$$
 $f \$$
 $\$$
 $\$$
 $\$ \Rightarrow \text{accept}$

$R \rightarrow R + R$
 $| RR$
 $| R^*$
 $| (R)$
 $| a$
 $| b$

گزارش

$R \rightarrow R + T | T$
 $\equiv T \rightarrow TF | F$
 $F \rightarrow F * | P$
 $P \rightarrow (R) | a | b$

گزارش

$\rightarrow R \$$
 $R \rightarrow TR'$ (1)
 $\equiv R' \rightarrow +TR' | \epsilon$ (2,3)
 $T \rightarrow FT'$ (4)
 $T' \rightarrow FT' | \epsilon$ (5,6)
 $F \rightarrow PF'$ (7)
 $F' \rightarrow *F' | \epsilon$ (8,9)
 $P \rightarrow (R) | a | b$ (10,11,12)

(3)

LL(1) گزارش

Follow(R) = { \$,) }

Follow(R') = { \$,) }

Follow(T) = { \$,), + }

Follow(T') = { \$,), + }

Follow(F) = { (, a, b }

Follow(F') = { (, a, b }

Follow(P) = { (, a, b, * }

First(TR') = First(T) = First(FT') = First(F)

= First(P) = { (, a, b }

First(+TR') = { + }

First(FT') = First(F) = First(P) = { (, a, b }

First(PF') = First(P) = { (, a, b }

First(*F') = { * }

	+	*	()	a	b	\$
R			$R \rightarrow TR'$		$R \rightarrow TR'$	$R \rightarrow TR'$	
R'	$R' \rightarrow +TR'$			$R' \rightarrow \epsilon$			$R' \rightarrow \epsilon$
T			$T \rightarrow FT'$		$T \rightarrow FT'$	$T \rightarrow FT'$	
T'	$T' \rightarrow \epsilon$		$T' \rightarrow FT'$	$T' \rightarrow \epsilon$	$T' \rightarrow FT'$	$T' \rightarrow FT'$	$T' \rightarrow \epsilon$
F			$F \rightarrow PF'$		$F \rightarrow PF'$	$F \rightarrow PF'$	
F'		$F' \rightarrow *F'$	$F' \rightarrow \epsilon$		$F' \rightarrow \epsilon$	$F' \rightarrow \epsilon$	
P			$P \rightarrow (R)$		$P \rightarrow a$	$P \rightarrow b$	
\$							accept

M

(۶) قضیه: یک گرامر چپگرد نمی تواند LL(1) باشد.

اثبات: (برهان خلف)

فرض می کنیم G یک گرامر چپگرد به صورت $G = \langle N, T, S, P \rangle$ باشد. در این صورت قاعده ای چپگرد به صورت $A \rightarrow A\alpha$ در P وجود دارد. برای اینکه A به رشته پایانی ختم شود، بایستی حداقل یک قاعده به صورت $A \rightarrow \beta$ نیز موجود باشد. بنابراین A حداقل دو آلترناتیو به صورت زیر دارد:

$$A \rightarrow A\alpha \mid \beta$$

چون فرض کردیم G ، LL(1) است، پس باید شرایط زیر صادق باشد:

$$\text{First}(A\alpha) \cap \text{First}(\beta) = \emptyset$$

$$\text{First}(A\alpha) = \text{First}(\beta\alpha) = \begin{cases} \text{First}(\beta) & \beta \neq \epsilon \\ \text{First}(\alpha) \cup (\text{First}(\beta) - \{\epsilon\}) & \beta = \epsilon \end{cases}$$

پس در هر صورت داریم:

$$\text{First}(A\alpha) \cap \text{First}(\beta) \neq \emptyset$$

و بنابراین با فرض LL(1) بودن G تناقض دارد. پس فرض خلف باطل بوده و حکم ثابت است.

تذکره: عکس قضیه برقرار نیست؛ ممکن است یک گرامر چپگرد نباشد ولی LL(1) هم نباشد، مانند $S \rightarrow aSb \mid a$

(۵) قضیه: یک گرامر LL(1)، نامبهم است.

اثبات: چون گرامر LL(1) است، در هر مرحله از اشتقاق می توان بلاخطه اولین نماد در فرم جمله ای، تعیین کرد که دقیقاً باید از چه قاعده ای استفاده نمود. بنابراین برای هر جمله تنها یک اشتقاق چپ (یادداشت) وجود دارد، پس گرامر LL(1) مبهم نیست.

تذکره: عکس قضیه برقرار نیست؛ ممکن است یک گرامر مبهم نباشد ولی LL(1) هم نباشد، مانند $S \rightarrow Sa \mid a$

(۷) قضیه: هر گرامر ϵ -free که در آن هر آلترناتیو یک ناپایانه با یک پایانه متمایز آغاز شود، همواره LL(1) است.
 simple LL(1) grammar, s-grammar, simple-grammar

اثبات: در گرامر G داریم:

$$G = (N, T, S, P) \quad \epsilon \notin L(G), \quad \forall A (A \in N \Rightarrow A \rightarrow \epsilon \notin P)$$

چون قواعد تولید ϵ نداریم کافی است تنها شرط اول LL(1) بودن را بررسی کنیم: اگر A یکی از ناپایانه های گرامر باشد:

$$A \rightarrow \alpha_1 \mid \alpha_2 \mid \dots \mid \alpha_k$$

بآوجه به شرط قضیه داریم $\alpha_i = a_i \beta_i$ و

$$A \rightarrow a_1 \beta_1 \mid a_2 \beta_2 \mid \dots \mid a_k \beta_k, \quad \forall i, j (i \neq j \Rightarrow a_i \neq a_j) \quad \forall i (a_i \in T), \quad 1 \leq i, j \leq k$$

داریم:

$$\bigcup_{i \neq j} (\text{First}(\alpha_i) \cap \text{First}(\alpha_j)) = \bigcup_{i \neq j} (\text{First}(a_i \beta_i) \cap \text{First}(a_j \beta_j)) = \bigcup_{i \neq j} (\{a_i\} \cap \{a_j\}) = \bigcup_{i \neq j} \emptyset = \emptyset$$

پس G ، LL(1) است.